

X. 4. udvalg.

hedsvæsenet. Der havde været afholdt valg på basis af almindelig og lige valgret i 1964, og dette ville gentage sig i 1968. Spørgsmålet om tidspunktet for uafhængighed måtte overlades til befolkningens egen afgørelse, hvorved det måtte erindres, at der først nu er ved at opstå et nationalt samfund på Ny Guinea. Den australske regering stod imidlertid fast på at ville respektere befolkningens ønsker med hensyn til Ny Guineas status. Tidligere generalforsamlingsresolutioner var ikke blevet gennemført, fordi de ikke havde været baseret på kendsgerninger.

USA og Storbritannien støttede i deres indlæg Australien, der havde gjort en betydelig indsats i et umådeligt stort, tyndt befolket, vanskeligt tilgængeligt og meget tilbagestående område.

Efter resolutionens vedtagelse i 4. udvalg henvendte Australiens ambassadør sig til bl. a. Danmark og de andre nordiske lande og anmodede disse om på ny at overveje deres holdning til resolutionen med henblik på eventuelt at stemme imod den i plenarforsamlingen. Der henvistes fra australsk side til de i udvalget fremførte synspunkter. Resolutionen var uden forbindelse med den faktiske situation i området og ville ikke alene forbyse, men utvivlsvist vække vrede hos Ny Guineas befolkning, der er helt klar over, at den australske politik er baseret på selvbestemmelsesprincippet.

Nordiske forhandlinger førte til, at de nordiske lande under indtryk af den australske argumentation i plenarforsamlingen ændrede deres stemmeafgivning og stemte imod resolutionen (res. 2348), der vedtoges af forsamlingen den 19. december med 85 stemmer for og 16 imod, medens 18 afstod.

4. udvalgs beretning: A/7009.

Små territorier i Atlanten, Det karaimiske Hav samt Stillehavet.

(Dagsordenens punkt 23).

I den på 21. generalforsamling vedtagne generelle koloniresolution opfordredes koloniudvalget til at have opmærksomheden specielt henledt på de små koloniområder med henblik på at anbefale generalforsamlingen de mest hensigtsmæssige metoder til at sætte hvert enkelt områdes befolkning i stand til at ud-

øve selvbestemmelsesretten og retten til uafhængighed. Af koloniudvalgets beretning til 22. generalforsamling fremgik det imidlertid, at udvalget ikke havde gjort noget forsøg på en analyse af de små områders særlige problemer i forbindelse med ophøret af deres kolonistatus. De kommunistiske og militante afro-asiatiske medlemmer beholdt sig til, at ethvert koloniområde uanset dets størrelse og potentiel havde krav på øjeblikkelig uafhængighed. Henvisninger fra bl. a. britisk side til, at mange af de resterende små koloniområder ikke havde den nødvendige økonomiske og befolkningsmæssige baggrund for fuld selvstændighed, og at der derfor måtte tilstræbes ordninger, der passede til hvert enkelt territoriums særlige forhold og svarede til befolkningens ønsker, vandt ikke gehør, og udvalget vedtog bl. a. en resolution, der ikke godkendte en associeringsordning med Storbritannien som afkolonisering for 6 små ø-territorier i Det karaimiske Hav.

I. Debatten.

Det var på denne baggrund naturligt, at Storbritanniens repræsentant i 4. udvalg viiede disse 6 territorier — *Antigua, Dominica, Grenada, St. Kitts-Nevis-Anguilla, St. Lucia og St. Vincent* — særlig interesse. Det omtaltes, hvorledes disse territorier hver for sig var alt for små og fattige til at kunne nyde godt af fuld selvstændighed. Det havde ikke været muligt at etablere en føderation med et af de større ø-territorier i området (Jamaica, Barbados og Trinidad og Tobago), og de 6 områder havde ikke på indeværende tidspunkt ønsket at slutte sig sammen til én stat. Under disse omstændigheder havde den mest tilfredsstillende løsning været en associering med Storbritannien, der gav hvert område fuldt indre selvstyre og mulighed for til enhver tid at kræve fuld uafhængighed. Associeringsordningerne var blevet godkendt på forfatningskonferencer i London i 1966 og senere ratificeret af de enkelte områders parlamenter, jfr. dog nedenfor om St. Vincent. Hermed var Storbritanniens forpligtelser som administrerende magt ifølge FN-pagtens kapitel XI opfyldt, og oplysningspligten i henhold til pagtens artikel 73 e bortfaldet.

På grund af den megen uro omkring *Anguilla* oplystes, at de 6.000 indbyggere